

uitspraak

Uitspraak d.d. 28 augustus 2019 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 4297

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,

benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,

KLAGER,

gemachtigden: de heer mr. M. Bijleveld en mevrouw mr. H.D. Coumou,

tegen

[verweerder],

voorheen werkzaam bij [bank],

VERWEERDER.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 19 november 2018 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tuchtrect Banken (hierna: STB). Deze melding heeft betrekking op verweerder, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Verweerder heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om door klager te worden gehoord. Bij brief van 8 mei 2019 heeft klager aan verweerder kenbaar gemaakt dat een klacht zou worden voorgelegd aan de tuchtcommissie. Het klachtrapport dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij brief van 10 mei 2019 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. Bij brief van 12 mei 2019 is het klachtrapport door de secretaris van de tuchtcommissie aan verweerder gezonden en is verweerder opgeroepen voor de zitting van 19 juni 2019. Ook klager is opgeroepen voor deze zitting.

1.4. Op de zitting van 19 juni 2019 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting zijn de gemachtigden van klager verschenen. Verweerder is eveneens verschenen.

1.5. Klager heeft op de zitting het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd. Door verweerder is mondeling verweer gevoerd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder was vanaf 2016 werkzaam voor de bank als [functie].

2.2. Verweerder heeft op 21 januari 2016 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.

2.3. Verweerder heeft in de periode van januari 2017 tot en met juni 2018 in totaal acht bankrekeningen voor zichzelf geopend en, op basis van die bankrekeningen, in totaal 68 creditcards aangevraagd en verkregen. De opnamelimieten van deze creditcards heeft hij telkens opgevoerd tot de maximaal toegelaten limiet. De aldus verkregen kredieten heeft verweerder besteed aan online gokken.

2.4. Overeenkomsten die binnen het banksysteem automatisch worden gegeneerd bij het verkrijgen van een creditcard en het ophogen van een limiet, heeft verweerder handmatig uit het banksysteem verwijderd. Deze overeenkomsten kwamen zodoende niet voor in de werkvoorraad van andere bankmedewerkers. Verweerder heeft geld ‘rondgepompt’ over de verschillende rekeningen zodat de zogenoemde voedingscontroles, waarbij wordt getoetst of aan de minimaal vereiste geldelijke voeding van de bankrekening wordt voldaan, telkens positief waren. Ook de uitslagen van deze automatisch uitgevoerde voedingscontroles zijn door verweerder handmatig uit het systeem verwijderd.

2.5. De financiële schade als gevolg van het handelen van verweerder is door de bank berekend op ruim € 850.000.

2.6. Op 1 juli 2018 heeft verweerder zijn handelen aan zijn leidinggevende kenbaar gemaakt, en heeft hij zichzelf aangegeven bij de politie. Op 5 juli 2018 is verweerder door de bank op staande voet ontslagen. Verweerder is door de bank voor een periode van acht jaar opgenomen in zowel het Interne Verwijzingsregister als het Externe Verwijzingsregister.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. De klacht houdt in dat verweerder met zijn gedragingen heeft gehandeld in strijd met de gedragsregels 1, 4 en 7 van de aan de bankierseed verbonden gedragscode. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een beroepsverbod voor de periode van dertig maanden op te leggen.

3.2. Verweerder heeft ter zitting te kennen gegeven geen opmerken te hebben ten aanzien van het onderzoek dat is verricht door klager. Hij heeft erkend dat hij fout zat en heeft bevestigd dat hij een gokverslaving had. Verweerder heeft daar momenteel professionele hulp voor. In overleg met de bank is zijn woning verkocht om een deel van de financiële schade te vergoeden. Ook heeft hij een betalingsregeling getroffen met de bank.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met de bankierseed en de daaraan verbonden gedragscode. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.

4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.

7. De bankmedewerker draagt bij aan het vertrouwen van de samenleving in de bank.

4.2. De tuchtcommissie is van oordeel dat verweerder in strijd met de gedragsregels heeft gehandeld en overweegt daartoe als volgt.

4.3. Het handelen van verweerder is niet integer geweest. Verweerder heeft in een periode van anderhalf jaar tientallen creditcards op zijn eigen naam bij de bank aangevraagd en verkregen en de limieten maximaal opgehoogd. Het zeer grote totaalkrediet waarover hij zodoende is komen te beschikken, heeft hij besteed aan privédoeleinden, te weten aan online gokken. Op grond van de interne regels van de bank mocht hij als bankmedewerker niet zijn eigen belangen behartigen, en dus ook geen eigen bankrekeningen openen of zichzelf creditcards verschaffen. Hij heeft zich in een onthoudbare financiële positie gemanoeuvreed, die de bank veel schade heeft berokkend. Om zijn handelen onopgemerkt te laten, heeft hij het banksysteem gemanipuleerd door automatisch gegenereerde overeenkomsten te verwijderen. Deze overeenkomsten kwamen zodoende niet onder ogen van zijn collega's, die het handelen van verweerder zo hadden kunnen opmerken. Ook heeft hij geld rondgepompt om de voedingscontroles op de creditcards te omzeilen. Zijn handelen ondermijnt het vertrouwen dat de samenleving in de bank en het bankwezen moet kunnen hebben.

4.4. De tuchtcommissie stelt vast dat verweerder heeft gehandeld vanuit een gokverslaving. De banksystemen en de controles daarbinnen waren weliswaar klaarblijkelijk vrij eenvoudig te omzeilen, waardoor de financiële schade zeer ver kon oplopen, maar dit kan verweerder echter geenszins vrijpleiten. De tuchtcommissie houdt rekening met de schuldbevuste houding van verweerder ter zitting, de stappen die hij heeft gezet om van zijn verslaving af te komen en de lange weg tot herstel die hij waarschijnlijk nog heeft te gaan. Verweerder heeft ter zitting van de tuchtcommissie geen enkele moeite gedaan om zijn handelen te vergoelijken. Na het voorstel van klager om hem een beroepsverbod van dertig maanden op te leggen heeft hij verklaard dat het hem beter lijkt als hij nooit meer werkzaam is bij een bank.

4.5. De tuchtcommissie zal, gelet op een en ander beoordelen welke maatregel passend is. Daarbij geldt dat verweerder, ondanks zijn verslaving, tuchtrechtelijk verantwoordelijk is voor zijn eigen handelen. Hij heeft zeer grensoverschrijdend gehandeld door de banksystemen te manipuleren en controles te omzeilen, en zodoende het vertrouwen van de samenleving in de bank ondermijnd. Dit alles vertaalt zich voor de tuchtcommissie in een langdurig beroepsverbod. Het beroepsverbod moet het hem bovendien - in ieder geval tijdens (een deel van) de waarschijnlijk lange herstelperiode - onmogelijk maken om bij een bank werkzaam te zijn.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht **gegrond**;

legt aan verweerder de aanwijzing op dat hij gedurende een periode van **dertig (30) maanden** niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. J.W.M. Tromp, voorzitter, prof. dr. R. van Eijbergen en mr. F.B. Demenint, in aanwezigheid van mr. M.E. Olthof, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 28 augustus 2019.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen één maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.